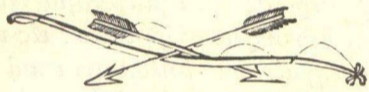

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ταύτην ἡ πόλις μας εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ φιλοξενῇ τὸν κ. Πλάτωνα Δρακούλιν. Ἔνεκα τούτου τὰ λαχανικὰ ὑψώθησαν εἰς τὸ τριπλάσιον τῆς ἀρχικῆς τῶν τιμῆς, οἱ δὲ λαχανοπῶλαι βυνηθόντες ἀνεκήρυξαν τὸν κ. Δρακούλιν μέγαν εὐεργέτην τῆς συντεχνίας τῶν καὶ ἰσόβιον πρόεδρον αὐτῆς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο «οὐκ ἐᾷ καθεῦδειν» τὸν κ. πρόεδρον τῶν προέδρων.

ΤΟ «ΒΕΛΟΣ», ὅπως ὄλαι αἱ ἐφημερίδες, ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Πλ. Δρακούλιν.

- Ποιοὶ θὰ κάμουν τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, κύριε Δρακούλιν;
- Οἱ ἑκτακτοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλλ. λαοῦ.
- Καὶ τί θὰ κάμουν;
- Νά, θὰ ὁμιλοῦν...
- Μόνον θὰ ὁμιλοῦν;
- Ὁχι, θὰ πίνουν κάπου—κάπου καὶ νερό!

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ μέρος τῆς συνεντεύξεως περιεστράφη εἰς τὴν χορτοφαγίαν.

- Ποῖον εἶναι, κ. Δρακούλιν, τὸ καλλίτερον φαγητὸν τῶν χορτοφάγων καὶ πῶς παρασκευάζεται;
- Τὸ καλλίτερον εἶναι ψιττὴ φακὴ, παρασκευάζεται δὲ ὡς ἑξῆς: Λαμβάνετε τὴν φακὴν καὶ ἀφοῦ τὴν πλύνετε, τὴν περνᾶτε εἰς τὴν σουβλάν καὶ τὴν ψήνετε εἰς σιγανὴν φωτιά, ὄροντίζοντες

νὰ ἀλείψετε αὐτὴν με... θεωρίας περὶ ἑλληνοτουρκικῆς προδεγγίδεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ κ. Δρακούλιν ὁμᾶς θαυμαστῶν τοῦ φανατικῶν παρέθεσε δεῖπνον τιματικόν. Ἴδου τὸ «γραμματίδιον»:

*Φασούλια πορῆ
 Φασούλια ἀλά ἀτσιγγάν
 Κολοκυνθάκια μετὰ ριγάνεως
 Μπιζέλια ἀλά βιονομίστι
 Λόγια καβουρτιστά
 Θαυμασμὸς ἀλά ἀγγλαί*

ΚΑΤΑ τὸ δεῖπνον ὁ κ. Δρακούλιν ὠμίλησεν εἰς τοὺς συνδαιτήμονας τοῦ διὰ μακρῶν ἀναπτύξας θαυμασίας... κηπουρικὰς γνώσεις.

Οἱ συνδαιτήμονες συνεκινήθησαν τόσον, ὥστε δὲν ἠδυνήθησαν τὴν στιγμὴν ἐκείνην νὰ ἀπαντήσουν. Ἀργότερα ὁμῶς ὅταν ἐπενήργησαν τὰ φασούλια ὠμίλησαν βροντωδῶς, τὰ δὲ λόγια τῶν θαυμαστῶν συν-εκίνησαν ἐπανειλημμένως τοὺς ῥώθωνας τοῦ ἀκροατηρίου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Δρακούλιν ἐξεφώνησεν εἰς τῶν θαυμαστῶν τοῦ ποίημα θαυμάσιον.

Ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ ποιήματος τούτου ἀνέπτυξε τὸ ἔργον τοῦ κ. Δρακούλιν εἰπὼν ὅτι τοῦ φαίνεται τοῦτο ὄχι δημιούργημα ἀνθρωπίνων χειρῶν, ἀλλ' ἀχυροποίητον, ὅτι τὰ βιβλία του ἐκτὸς τῶν ὠραίων ἰδεῶν, ἔχουν ὕψος λαμπρὸν καὶ ἀποτελοῦν διὰ τὴν ὁυτολογία — φιλολογίαν, ἠθελα νὰ εἶπω — τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης προπύργιον, ἐν τέλει δὲ κατέληξεν εἰς εὐχὴν ὅπως ὄλα τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ μεταβληθοῦν εἰς κραιμολάχαρα χάριν τοῦ κ. Δρακούλιν.

Ο ΑΚΑΡΝΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"
ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ-ΒΕΛΛΙΔΟΥ
 (Παρά την "ΝΕΑΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ,")

Συνδρεμή ώρισμένη και προπληρωτέα

Ἐν Θεσσαλονίκῃ	Γρ. ἀργ.	45
Ἐν τῷ Κράτει	» »	54
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν	φρ. χρ.	15

Ἐξάμηνιοι τὰ ἡμίση
 Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίου

Ἡᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΗΝΤΟΣ.

ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ

Συμβουλαὶ ἱατροῦ διὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς κίτρινας, ἢ ὅποια ἐνέσχυεν ἐσχάτως εἰς τὴν πόλιν μας :

— Νὰ ἀποφεύγετε ἐπιμελῶς τὰ ἀκάθαρτα νερά, τὰ βρώμικα φαγητὰ καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ κ. προέδρου τῶν προέδρων...

Εἰς τὸ τραπέζι χοροῦ, ἐρωτᾷ κάποιος ἕνα φίλον του ὁ ὅποιος περιποιεῖται δύο δεσποινίδας.

— Τί λές, τώρα ποῦ θὰ παίξῃ Καλαματιανόν, θὰ τραβήξῃς πρῶτος;

— Μὰ τραβῶ, ποῦ τραβῶ, φίλε μου!...

Σκέψεις μεθυσμένου :

— Μωρὲ πολὺ ἄσχημα πέφτω. Θὰ μὲ πάρουν γιὰ καινούργια ἐφημερίδα...

Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως :

«Κατὰ τὴν γενικὴν πεποίθησιν ἂν ψηφισθῇ τὸ ἄρθρον τοῦ περὶ νομοσχεδίου, καθ' ὃ δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ μεία τοῦ δόγματος καὶ τῆς ἐθνικότητος, θὰ ἐπέλθῃ τελεία συναδέλφωσις τῶν ἐθνικοτήτων καὶ θὰ... παύσῃ νὰ ἐκδίδεται ἡ «Τανίν».

Περὶ καιροῦ ὁ λόγος :

— Πῶς σοῦ φαίνεται αὐτὴ ἡ καλοκαιρία;

Καὶ ὁ ἀφρημένος δάσκαλος ἀπαντᾷ :

— Νά, τώρα τὸν χειμῶνα κάμνει τὴν ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ, διὰ νὰ μὴ κρυώνωμ.ν καὶ τὸ καλοκαίρι θὰ κάμῃ τὸ κρύο τοῦ χειμῶνα, διὰ νὰ μὴ σκάζωμεν.

Οἰκονομία τῆς φύσεως, βλέπετε...

Διευθυντῆς ἐφημερίδος καὶ συντάκτης λογαριάζουν τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς τὰ πρόστιμα ποῦ ἐπλήρωσεν εἰς τὸ δικαστήριον.

Συντάκτης. — Ὡστε κατὰ τὸν λογαριασμὸν ἐπληρώ-

σατε δι' εἰδήσεις μου ψευδεῖς εἰς τὸ δικαστήριον τόσα. Ὡστε μόνον δέκα φράγκα ἔχω νὰ λάβω.

Διευθυντῆς. — Ἄν θέλῃς γράψῃ δέκα σειρὰς ἀκόμη διὰ τὰ φανάρια τῆς δημοσχίας νὰ εἶμαστε ἴσα - ἴσα...

— Μὰ ἐπὶ τέλους, πότε θὰ μὲ πληρώσετε; Ἦθελα νὰ μάθω τὴν ἡμέραν.

— Ἄ, μὰ εἶσθε πολὺ ἀδιάκριτος, κύριε!...

— Ἡ γυναῖκά μου εἶναι πολὺ δευσδαίμων. Φαντασθῆτε ὅτι τελευταίως ἤθελα νὰ τῆς κάμω τὸ 13ον φόρεμα ἀπὸ τοῦ γάμου μας καὶ ἀμέσως ἐκεῖνη παρήγγειλε καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη μαζί!

Εἰς τὸ δικαστήριον :

— Πόσων ἐτῶν εἶσαι κατηγορούμενος; ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

Κατηγορούμενος γελῶν. — Σᾶς τὸ εἶπα τόσες φορὰς κύριε Πρόεδρε, ὦ, τώρα. Πῶς, δὲν τὸ ἐνθυμεῖσθε;

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΦΑΚΕΛΛΟΣ

Ἀγαπητὸν «Βέλος»

Βαρέθηκα νὰ διαβάξω ἀπογευματινοὺς χοροὺς εἰς δέλας τὰς ἐφημερίδας. Μὰ γιὰ ὄνομα Θεοῦ! κάμει μιὰ καλωσύνη καὶ ξεφούρνισε τὴν ιδέαν, εἰς τοὺς ἀπογευματινοὺς χοροὺς νὰ πηγαίνουν εἰ δέσποιναι καὶ δεσποινίδες χωρὶς καπέλλα, γιὰτι ἂν ἐξακολουθοῦν μὲ τέτοια θεοχάρακτα ἴστα μπόλ τεπξηση νὰ χορεύουν, θὰ κατατήσουν ὅλοι οἱ ἄνδρες στραβολαίμηδες. Θὰ πῆς βέβαια ὅτι τὸ ἰδικὸ μας σύνταγμα προνοεῖ μόνον γιὰ τοὺς Ὀσμανλήδες καὶ ὅτι εἰς τὸν τελευταῖον χορὸν ὁ κύριος, ποῦ στραβολαίμασεν ἦτο Ἀμερικανός, ἀλλ' ἀδιάφορον. Κι' αὐτὸς ἄνθρωπος εἶναι καὶ πρέπει νὰ τὸν λυπηθοῦμεν.

Σήμερον ὁ ἕνας, αὔριον ὁ ἄλλος, ὕστερα ἀπὸ ἕλιγα χρόνια τὸ ἀρσενικὸν γένος θὰ κατατήσῃ νὰ φορῇ στὸν λαὸν μὲν κορσέδες, γιὰ νὰ μπορῇ, ἂν ὄχι στὸ μυαλό, τοῦλάχιστον στὸ σῶμα νὰ σταθῇ ὀλίγον ὄρθιον.

Καβάλλα

ΓΡΥΝΙΑΡΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΙΓΝΟΥΣ

Ρώτησα ἕνα κοιλαρᾶ

Ποῦταν ἄλλοτε σὸν τίφος

Πῶς τὰ ἔφερε ἡ φορὰ

Νὰ γενῆ χοντρός σάν... χοῖρος;

— Μέσ' σ' αὐτὰ, μοῦπε, τὰ χρόνια

Μάγουλα κανίς δὲν βάνει,

Ἄν δὲν τρώγῃ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
 ΚΟΥΣΚΟΥΡΑ καὶ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ

ΜΕΛΑΝΩΜΑΤΑ

Μολονότι ὁ Σανδάλισκος ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ κόμματος τῶν Σαντραλιστῶν, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ περιφερόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεώς μας μὲ πολλοὺς συντρόφους του.

Κάποιος ἰδὼν προχθές αὐτὸν ἀκολουθούμενον ὑπὸ μεγάλης παρέας, ἐστάθη καὶ τὸν παρηκολούθει διὰ τῶν βλεμμάτων του ἐπὶ πολὺ.

- Τί τοὺς κυττάζεις; τὸν ἐρωτοῦν.
- Θέλω νὰ πάρω μιὰ ἰδέα τοῦ κομήτου τοῦ Χάλεϋ,

Γνωστὸν εἰς ὅλους εἶνε ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἶχεν ἐπέλθει διάστασις μεταξὺ τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρχισυντάκτου νεοφανοῦς ἐφημερίδος.

- Καὶ ἠκούσθη ὁ διευθυντὴς λέγων μετὰ συντριβῆς:
- Ἰλί(α), Ἰλί(α) λαμμά σε βαχθανί.

Συχναὶ πυρκαϊαὶ σημειοῦνται ἀπὸ τινος εἰς τὴν πόλιν μας. Ἠρευνήσαμεν διὰ νὰ μάθωμεν τὸ αἶτιον, καὶ εὔρομεν, ὅτι εἰς πόλλας οἰκίας ἀγοράζουσι τὸ «Κουνοῦπι» καὶ ὅταν τὸ διαβάζουσι ἀνάπτουσι ὅλας τὰς θερμάστρας, ἐκ τῶν ὁποίων μεταδίδεται συνήθως τὸ πῦρ!

Ἡ προαναγγελθεῖσα ἡμερὶς τῆς Φιλοπτώχου ἀδελφότητος τῶν Ἑλλ. κυριῶν ἐγένετο καὶ ἐπέτυχεν ἐκτάκτως. Τόση δὲ ἦτο ἡ εὐθυμία πάντων καὶ πασῶν, ὥστε παρετάθη καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου.

Κάποιος ἔλεγε διὰ τοῦτο:

- Μά, πῶς διάβολο λέγεται ἡ μερὶς, ἀφοῦ ἐξακολουθεῖ καὶ τὴ νύκτα;

Καὶ ὁ ἀδιόρθωτος καλαμπουριστὴς συνεπέρανε:

- Μπορεῖ λοιπὸν νὰ ὀνομασθῇ νυκτερὶς.

Ἄδικαί ἡ «Νέα Ἀλήθεια» τὸν κλεινὸν «Ἀστέρα» λέγουσα ὅτι ἡ ἰδέα τῆς Κυριακῆς ἀργίας ἀνήκει εἰς τὸν Πολιτικὸν Σύλλογον. Ἐγὼ ὑπ' ὄψει μου «Ἀστέρα» παλαιᾶς ἡμερομηνίας, εἰς τὸν ὅποιον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἀεργίη δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἔργον δὲ τ' ὄνειδος κατὰ Κυριακὴν.» (Ἡσιόδου ἔργα καὶ Ἡμέραι) γράφει δώδεκα στήλας ὑπὲρ τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

Παραθέτω πρὸς πιστοποίησιν σχετικὴν περικοπὴν ἐκ τοῦ ἀρθροῦ τούτου:

«Ἐν ἧ δ' ἂν ἐποχῇ ἐφαρμοσθῇ ἡ «ἀεργίη» τῆς Κυριακῆς τὰ πάντα θὰ εἶναι κλειστὰ τὴν Κυριακὴν.

Θὰ ἀπαγορεύεται τὸ ἀνοίγμα τῶν ἐμπορικῶν, θὰ ἐτρέπεται τὸ ἀνοίγμα τῶν καπηλείων.

Θὰ ἀπαγορεύεται τὸ ἀνοίγμα φαρμακείων, θὰ ἐπιτρέπεται τὸ ἀνοίγμα βιβλιοπωλείων.

Θὰ ἀπαγορεύεται τὸ ἀνοίγμα εὐβλογίας, θὰ ἐπιτρέπεται τὸ ἀνοίγμα τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κόσμου δι' ἄρθρων κ. τ. λ.

Ἵσπερ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἰδέα ὄφεται εἰς τὸν «Ἀστέρα».

Ἡ χαρτοπαίξιμα εἰς τὴν πόλιν μας προοδεύει ὁ κόσμος ποῦ δοκιμάζει τὴν τύχην του, κλέπτει ἀγρίως εἰς τὰ χαρτιά, ἢ κλέπτεται ἀγρίως. Φαντασθῆτε ὅτι καὶ εἰς τὸν προχθεσινὸν χορὸν τῶν Κυριῶν ἐσχηματίσθη καρρὲ πόκερ.

Καὶ ἡ ὀρχήστρα ἐπαίτισε ὕμνον εἰς τὸ πόκερ, τοῦ ὁποίου τὸ λιμπρέττον εἶναι τὸ ἑξῆς:

Μαύρη εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνὰ
Καὶ μέσα στὸ σαλόνι
Ποῦ παίζουν πόκερ διαρκῶς
ὁ κλέφτης... ἔσπαθώνει.
ἔσπαθώνει...

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Εἰς τὸ «ΒΕΛΟΣ»,

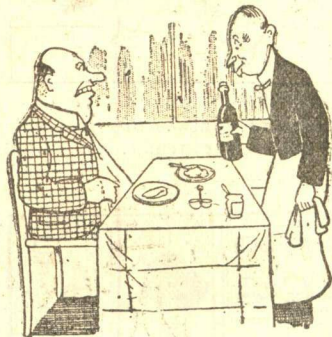
Ἡ ἱστορία τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ συντάγματος τοῦ Μιδάτ πασσά, ἡμέραι ὄρενιτιδος, πανζουρλισμοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, συγγραφείσα ὑπὸ ζῶντος γυραιοῦ συμπολίτου μας, ἐκφωνήσαντος λόγον τότε.

ἸΩΑΝΝΗΣ ΓΕΡΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

(Στρατεῦσιμος ἡλικίας κατὰ τὸ νομοῦσιον 21 ἐτῶν)

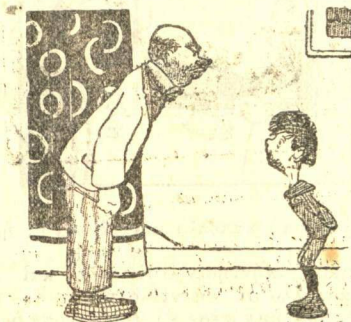
Ο ΑΚΑΡΝΑΝ

ΚΟΛΑΚΕΙΑ

— Ἐλα δῶ Θανάση. Τί ψητὸ βιδέλο εἶνε αὐτὸ ποῦ γράφετε στὴ λίστα; Δὲν τὸ γράφετε καλλίτερα μεντζεσόλα; Οὔτε κόβεται οὔτε μασιέται. Ἐμένα βρῆκες νὰ τὸ δώσης; — Εἶσθε ὁ μόνος πελάτης μου, ποῦ ἔχετε καλὰ δόντια.

ΕΤΠΕΙΘΕΙΑ

— Νίκο, ἀπόψε δὲν μείνης νησιτικός. Ἐγὼ σοῦ ἀπηγόρευσα νὰ περάσης τὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ καὶ σὲ βρῆκα πάλι στὸ δρόμο.

— Μά, παπάκη, ἐγὼ δὲν πέρασα τὸ κατώφλι. Πήδησα ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ σάλοιοῦ!

ΝΑ, ΥΠΗΡΕΤΗΣ, ΝΑ, ΜΑΛΑΜΑ!

1.— 'Ο κ. Λαλόπουλος είνε μέσ' στα νεύρα του. Κ' έχει δίκαιο ό άνθρωπος. Φαντασθήτε ότι την στιγμήν που θά πήγαινε σέ μιá επίσκεψι επίσημη, κάθισεν άπρόσεκτα επίνω στό ψηλό του καπέλλο τó κατακαίνουργο και τó έκανε πήττα. Βλέποντας τά χάλια του καπέλλου του ό καυμένος ό Λαλόπουλος άνεστέναξε και ειπε : Πάν στό διάβολο τριάντα φράγκα...»

2.— «... Θ' αναγκασθώ τώρα ν' αγοράσω άλλο...» Και προσκαλέσας τόν ύπηρέτην του έδειξεν εις αυτόν τó πατημένο καπέλλο και τού ειπε : «Κωστή, βλέπεις αυτό τó καπέλλο ; Είνε πρώτο νούμερο. Τρέχα στού Παναγιωτίδη και αγοράζέ μου ένα όμοιο.»

3.— 'Ο Κωστής πήρε τó καπέλλο στό χέρι και τρέχοντας στό τέσσερα πήρε τó δρόμο γιά τó κατίστημι, που τού ειπε τ' άφεντικό του.

4.— Ρίχθηκε σάν βόμβα μέσα στού Παναγιωτίδη, αγοράσε τó καπέλλο και τρέχοντας στό τέσσερα πάλι ξαναγύρισε στό σπίτι.

5.— Που είνε λοιπόν τó καπέλλο μου, Κωστή ; ήρώτησεν ό κ. Λαλόπουλος.
— Νά το, άφεντικό, ήπήνησεν ό Κωστής και έδειξε τó παληό και τó καινούργιο καπέλλο στ' άφεντικό του.
'Ο κ. Λαλόπουλος δέν ήμπόρεσε νά γνωρίση π.ό ήτο τó παληό και ποιό ήτο τó καινούργιο.
— Τί καπέλλο είν' αυτό βρέ σύ;
— Μά άφεντικό, δέν μούπες νά σ' αγοράσω ένα όμοιο σάν τó άλλο ; Στού Παναγιωτίδη μ' έδωσαν ένα σάν φουγάρο βαποριού. Τί νά κάμω κ' εγώ. Κάθισα από πάνω και έτσι...
— Και έτσι ; Νά, λοιπόν...
Πόσο ζύγισε ή κλωτσιά, που έφαγε στό ψαχνό ό κακόμορφος Κωστής, μόνον αυτός κ' ένας Θεός τó γνωρίζει.

Ο ΜΙΜΟΣ

ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΜΑ!

— 'Αγαπητή κυρία, σάς επιφυλάσσω μιάν είδησιν, ή όποία θά σάς εκπλήξη άναμφιβόλως. 'Αναχωρώ
— Είσιθε μοναδικός, φίλτατε φίλε, εις τός τοιούτου είδους εύχαρίστους έκπλήξεις!..

ΙΝΔΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΔΩΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΡΑΧΜΑ

Μή φθείρης την ύγεια σου μ' άνωφελή εργασία.
'Απόφυγε την ήδονή και την άνοησία.
'Εχε τó σπίτι σου άνοικτό σ' έκείνον που κρουώνει.
Εσχώριζε τόν άνθρωπο με άλλον σάν μαλώνη.
Ποτέ σέ ξένα πράγματα νά μὴν άπλώνης χέρι.
Μή δίδης εις τó τέκνο σου χρυσάφι και μαχαίρι.
Σάν άρρωστής' ή μίνα σου μη την άφίνης μόνη.
Νά φεύγης, ή γυναικάσου με σένα σάν θυμώνη.
Ποτέ στό δοῦλο τó ψωμι νά μη τού τó κλειδώνης.
Στόν πλούσιο γιά δάνειο τó χέρι μην άπλώνης.
Τό μυστικό σέ φίλο σου νά μη τó λές κανένα.
Και σάν σέ βρίζουν, κράτησε τά χείλη σου κλεισμένα.

Ο ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ

— Κόρη μου, όταν μου μιλής, πρέπει νά μου μιλής σάν νά είμαι δύο.
— Μά, κυρία μου, δέν συνηθίζω νά πίνω κρασί, γιά νά σέ βλέπω διαλή!..

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ τῆς πόλεώς μας πάει γαϊτάνι. Ἐκτός ἀπό μερικά σκοτώματα, μερικά λαβώματα, πολλοὺς κανγάδες, κάμποσα τσακίσματα ποδαριῶν, μερικά ξυλοκοπήματα. καμμία δύο ντουζίνες λωποδυσίες, τίποτε ἄλλο δὲν γίνηκε στὴ πόλι μας αὐτὴ τὴν ἐβδομάδα, δόξα τῷ Θεῷ!...

«Ἦσυχία λοιπόν, τάξις καὶ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ καθ' ὅλην τὴν πόλιν», ὅπως γράφουν οἱ πνευματώδεις δημοσιογράφοι.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ χρεωστοῦμε στὴν ἀξιοσύνη μερικῶν νέων ὑπαστυνόμων, οἱ ὁποῖοι πρὶν ἀκόμη νὰ καταλάβουν πῶς γίνηκαν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες, προβιβάσθησαν ὑπαστυνόμοι. Καὶ ἔτσι εἴμαστε βέβαιοι πῶς θὰ ζήσωμε ἐμεῖς καλά καὶ αὐτοὶ καλλίτερα.

ΑΠΟ ΤΗΝ περασμένη Δευτέρα ἄρχισε ἡ κλήρωσις τῶν μὴ μουσουλμάνων. Ἀπὸ μία συνάδελφο δὲ μανθάνομε πῶς ἡ τύχη ἐβοήθησε τοὺς ὁμογενεῖς μας καὶ ἔτσι ἐβγήκαν ὅλοι σχεδὸν σ α ν ῖ.

Ἴσως ὅμως αὐτὸ νὰ ἔγινε ἐπίτηδες. Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς πλημμύρας ἐχάλασαν τὰ σπαρτὰ καὶ θὰ λείψῃ ὁ σάνος, ἐβγήκαν αὐτοὶ σ α ν ο ῖ, γιὰ νὰ ἀναπληρώσουν τὴν ἔλλειψιν, γιὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ τὸ δημόσιο, καὶ αὐτοὶ ὡς σ α ν ο ῖ νὰ γλυτώσουν τὴν τριετὴ θητείαν.

ΜΕΡΙΚΕΣ μέρες τώρα ἡ πόλις μας ἐφιλοξένησε τὸν ἀγαπητὸ μας συμπολίτη καὶ εὐφραδέστατο βουλευτὴ κ. Δίγκα.

Ἡ κακὴ γλῶσση λένε πῶς ἐπειδὴ ἔμαθεν ὅτι ἐκρέμασαν τὸν Δίγκα στὰς Σέρρας, ἤλθε βιαστικὰ καὶ ἔξαφνα ἀπὸ τὴν Πόλι, γιὰ νὰ πιστοποιήσῃ εἰς τοὺς οἰκείους καὶ συγγενεῖς του πῶς δὲν εἶνε αὐτὸς ποῦ ἐκρέμασαν, ἀλλὰ ἄλλος ποῦ ἔχει τὸ ἴδιο ὄνομα.

Καὶ κάποιος, ποῦ ἄκουσε τὴν κακογλωσσιὰ αὐτῆ, εἶπε :
— Σὶ νδν ἔ βέρο, ἔ μπέν τροβάτο.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μανθάνομεν ὅτι ἐψήφισε 620,000 γρόσια διὰ νὰ ἐπισκευασθοῦν στὸ Χαλέπι τὰ κτίρια ποῦ ἐπάθαν ἀπὸ τῆς πλημμύρας.

Ἐμεῖς παρακαλοῦμεν αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν, κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ ἔξοδα νὰ ψηφίσῃ καὶ ὀλίγα ἀκόμη γιὰ τὸν Τιμάρ—Χανὲ τοῦ Χατζῆ Χασάνη, γιὰ νὰ ἐπισκευασθῇ ἐκεῖ ἡ βλάβη ποῦ ἔγινε στὰ μυαλὰ μερικῶν συμπολιτῶν μας ἀπὸ τὴν πλήμμουρα τῶν χορῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ὅσο τὸ δυνατὸ πειδὸ γλήγορα, γιὰ τὴν καθὼς φαίνεται τὸ κακὸ ἄρχισε νὰ κολλᾷ καὶ εἰς ἄλλους καὶ σιγά-σιγά ὅλοι θὰ καταντήσωμε γιὰ τὸν Χ α τ ζ ἢ Χ α σ ά ν η !...

ΜΕ εὐχαρίστησί μας μανθάνομεν ὅτι ἓνας συμπολίτης μας Ἰσραηλίτης ἔκαμε ἓνα δράμα εἰς τρεῖς πράξεις, τὸ ὅποιο θὰ τὸ παραστήσουν στὸ θέατρον τοῦ Μολλιέρου στὰ Παρίσια τὸν ἐρχόμενον Ἀπρίλι. Δὲν ξέ-

ρομε ὅμως ἂν θὰ τὸ παραστήσουν τὴν π ρ ω τ α π ρ ι - λ ι ἄ, ἢ τὴν 31ην Ἀπριλίου.

ΕΠΕΙΔΗ μάθαμε πῶς ἡ Μ. Βεζυρεία θάζει ἀκόμη μερικὰ ἄρθρα εἰς τὸν νόμον περὶ φορολογίας, τὴν συμβουλευόμε, ἂν θέλῃ νὰ εἰσπράξῃ πολλά, νὰ θάλῃ φόρον εἰς ὅσους ἀδικιοῦνται ἀπὸ τὰς ἀρχάς. Θὰ ἰδῇ ὅτι ἀπ' αὐτὸν τὸν φόρον θὰ συνάξῃ διπλάσια ἀπ' ὅσα συνάξει ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους φόρους μαζύ.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ πῶς αὐτὴ ἡ σ κ ω τ ο τ ι κ ἡ καὶ σ α κ α - τ ε ὑ τ ρ α ἐταιρία τῶν τραμ ἄλλαξε τὸ πρόγραμμά της καὶ ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς θὰ μᾶς παρουσιάξῃ κ ω μ ι κ ο τ ρ α γ ι κ ἄ θεάματα, γιὰ τὴν κατάλαβε πῶς βαρεθήκαμε πειὰ τὰ τραγικὰ της.

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὰς νέας αὐτὰς παραστάσεις εἴχαμε τὴν τύχη νὰ βρεθοῦμε κ' ἐμεῖς. Καὶ γιὰ νὰ μὴν χάσουν τὴν ἀπόλαυσιν ὅσοι καὶ ὅσες δὲν εἴχαν τὴν ἴδια τύχη μ' ἐμᾶς θὰ τοὺς διηγηθῶμε τί εἶδαμε.

Σ' ἓνα μέρος στὸ Ταχτὰ-Καλέ, ὅπου τὸ πεζοδρόμιον εἶνε στενὸ, ἡ προκομμένη Δημαρχία μας ἀφίνει ἓνα μανάβην νὰ τὸ κἀνὴ στενότερον μὲ τὰ κοφφίνια ποῦ ἀραδιάζει σ' αὐτό.

Σ' αὐτὸ τὸ μέρος εἶχε τὴν τύχη νὰ βρεθῇ μία κυρία, ντυμένη σοῦρ - κὰτρ - ἐπέγγλ, καθὼς λένε οἱ ἀριστοκράτες, τὴν ὥρα ποῦ περνοῦσε ἀπ' ἐκεῖ τὸ τραμ.

Ἡ κακομοῖρα, ἐστριμώχθη κοντὰ στὰ κοφφίνια καὶ ἐτεντώθη ὄρθια ὅσο μπορούσε, γιὰ νὰ περάσῃ τὸ τραμ χωρὶς νὰ τὴν ρίξῃ κάτω. Ἐνας ὅμως κύριος κ α θ ῶ ς π ρ ῆ π ε ι ! ποῦ στεκώταν στὴ σκάλα τοῦ τραμ, τὴν ἐσπρωξε, καὶ ἔτσι ἡ δυστυχισμένη ἀναγκάσθηκε νὰ καθῆσθαι μέσα σὲ μιὰ κ ὀ φ φ α γ ε μ ἄ τ η α ὑ γ ἄ ! !...

Ἐπειδὴ ὅμως κατάλαβε πῶς ἦταν μπαγατίτικα καὶ δὲν ἔκαναν γιὰ κλώσισμα, προσπάθησε νὰ σηκωθῇ ἀπὸ τὴν κόφφα. Ἀφοῦ λοιπὸν κλωθογύρισε ἀρκετὰ μέσα στὴν κόφφα, μπόρεσε ἐπὶ τέλους νὰ ἐβγῇ ἀπ' αὐτὴν σ ἂ ν τ ὀ κ ο τ ο π ὄ ὕ λ ι ἄ π' τ' α ὑ γ ὀ ! ἐνῶ ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά ὁ μανάβης τραβοῦσε τὰ μαλλιά του, γιὰ τὴν ἔβλεπέ ἓνα κίτρινο ποτάμι νὰτρέχῃ κάτω ἀπ' τὴν κόφφα.

Τώρα ἡ σκηρὴ ἀλλάζει. Ἡ κυρία μισοπεθαμμένη ἀπὸ τὴν ντροπὴ της, γιὰ τὴν βέβαια δὲν εὐρέθη σὲ κ α λ ἡ ἰ σ ο ρ ρ ο π ῖ α , ὅταν ἦτον στὴν κόφφα, κυττάζει πῶς νὰ μαζέψῃ τὰ ζουμιά ποῦ ἔτρεχαν ἀπὸ τὰ ὠρατὰ της φορέματα. Ὁ Ἰσραηλίτης μανάβης τῆς ζητεῖ νὰ τοῦ πληρώσῃ τὰ αὐγὰ ποῦ κάθησεν ἐπάνω καὶ δὲν τὰ κλώσισε, ἀλλὰ τὰ κλώτισε. Ἡ κυρία τοῦ ζητεῖ νὰ τῆς πληρώσῃ δέκα λίρες, ὄχι γιὰ τὸ κλώσισμα, ἀλλὰ γιὰ τὰ φορέματά της. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ποῦ ἐφθασαν ἀμέσως εἰς τὸν α ὑ γ ο κ α υ γ ἄ ν ἐκεῖνον, δὲν ἤξεραν τί ν' ἀποφασίσουν, γιὰ τὸ κώδικάς τους δὲν προβλέπει τέτοιο γ υ ν α ι κ ο κ λ ὠ σ σ ι σ μ α αὐγῶν. Καὶ τὸ ζήτημα ἔμενεν ἄλυτο.

Μποροῦσε μάλιστα νὰ γίνῃ καὶ κανένα διπλωματικὸ ζήτημα. γιὰ τὸ σύντροφος τοῦ μανάβην φοροῦσε γυαλιά. Εὐτυχῶς ὅμως παρουσιάσθη ἓνας χαμάλης, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὸν λόγο καὶ ἀνέπτυξεν ἄ π ὀ ν ο μ ι κ ἡ ς ἄ π ὀ - ψ ε ω ς τὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης, κ' ἔτσι ἐδόθη εἰς τὴν δυστυχισμένην κυρίαν ἡ ἄδειαν ἢ μπη σὲ μιὰν ἄμαξα καὶ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τῆς κοροϊδίας τῶν περιέργων καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ μανάβην.

Ὁ χαμάλης ἀπέφινθη ὅτι καὶ σ' αὐτὸ φταίει ἡ Δημαρχία α α ! . .

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Η ΛΙΖΑ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Κωμωδία εις πράξιν

Μετάφρασις ΙΩΤΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΣΚΗΝΗ Γ΄

ΚΑΙΣΑΡ καὶ ΜΑΡΙΓΩ

Μ. (Κρατῆ εἰς τὰς χεῖρας κυτίου). — Κύριε ...
 Κ. (Πολὺν τεταραγμένος). — Τί τρέχει; Τ' εἶν' αὐτό;
 Ἔτσι μπαίνουν, χωρὶς νὰ κτυπήσουν πρώτα τὴν πόρτα;
 Μ. — Μά, εἴφ' οὐ ἡ κυρία δὲν εἶνε ἐδῶ!
 Κ. — Εὐτυχῶς... αὐτὸ μὲς ἔλειπε, νὰ μπαίνης ἔτσι
 κι' ὅταν θὰ εἶνε ἐδῶ ἡ κυρία.
 Μ. — Κύριε, τὸ κουτὶ αὐτὸ τὸ ἔφεραν ἀπὸ τὸν σταθ-
 μὸ ὁ Ἰωσήφ. Εἶνε τὸ δικό σου;
 Κ. (Ἐξετάζων τὸ κουτὶον). — Θαρρῶ πῶς ναί. Καὶ
 μήπως δὲν μοιάζουν ὅλα αὐτὰ τὰ διαβολοκουτιὰ; Στά-
 σου νὰ διῶ μέσα. (Ἀνοίγει τὸ κουτίον καὶ ἐξάγει ἐν γυ-
 ναικειῶν καπέλλον). Ναί. Αὐτὸ εἶνε... Πῶς σοῦ φαίνε-
 ται τὸ καπέλλο; Δὲν εἶνε ἕμμορφο;
 Μ. (Μετὰ θαναρασμῶν). — ὦ, κύριε! (μὲ ἐνθουσια-
 σμῶν). Πῶς θὰ ἦθ' ἄρα νὰ ἔβαζα κι' ἐγὼ ἓνα τέτοιο στὸ
 κεφάλι!
 Κ. (Γελῶν). — Σ' αὐτὸ δὰ τὸ κεφάλι;
 Μ. — Καὶ βέβαια, καλέ. Μήπως ἔχω κι' ἄλλο!
 Κ. (Ἐπαναθέτει τὸ καπέλλον εἰς τὴν θέσιν του). —
 Ἄφ' οὐ εἶνε ἔτσι, εἶνε ἀδύνατον...
 Μ. — Κοῖμα!... (θέλει νὰ τὸν βοηθήσῃ).
 Κ. (Τὴν κτυπᾷ τὰς χεῖρας). — Κάτω τὰ ξερά!
 Μ. — Τα ξερά;
 Κ. — Καὶ τί τάχα χέρια εἶνε καὶ τὰ δικὰ σου;
 Μ. (Ἐκπληκτος, παρατηρεῖ τὰς χεῖράς της). — Μά,
 δὲν εἶνε χέρια; Καὶ τί τάχα εἶνε;
 Κ. — Ἐγχεῖς σπύρτα κι' ἓνα σπασματώτο νὰ μὲ δόσης;
 Μ. (Δεικνύει τὴν ἐστίαν). — Νά... ἀπάνω στὸ τζάκι
 ἔχει, κύριε. (Ἀπέρχεται παρατηροῦσα τὰς χεῖράς της καὶ
 ἀνοίγουσα τοὺς δακτύλους). Καὶ τί; δὲν εἶνε τάχα χέρια
 αὐτὰ; (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Δ΄

Κ. (Μόνος. Ἀνάπτει τὸ κηρίον). — Πρέπει τώρα νὰ
 ἐξαλείψω πᾶν ἴχνος τοῦ παρελθόντος, (στενάζει) τὸ ὁ-
 ποῖον ἦτο ἀρκετὰ εὐχάριστον... Μοῦ ἀρέσει νὰ σοῦ
 προσφέρω (πρὸς τὴν φωτογραφίαν τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ἐπὶ
 τῆς ἐστίας). τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ κατὰ τὴν στιγμήν
 αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ χωρισθῶμεν διὰ παντός...
 Εὐδοξία... διότι θὰ χωρισθῶμεν μετ' ὀλίγον... δὲν
 ἠμπορεῖς νὰ μείνης περισσότερο μαζί μου... Ὅριστε;..
 «Διατί;...» (Γελᾷ). Χά, χά, χά... Διατί; Τὸ γνωρίζεις
 πολὺ καλά... Ἡ Λίτσα θὰ ἔλθῃ σὲ λιγάκι... Ἄχ!
 Θεέ μου! τί ἀξιωματικὸν γυναικεῖον κανῶν
 θὰ ἔβλεπον οἱ τοῖχοι αὐτοί, ἂν σ' εὔρισκ' ἐδῶ μέσα!
 Βλέπεις λοιπόν, ὅτι εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ χωρισθῶ-
 μεν; ὦ, βεβαίως, ὅχι χωρὶς λύπην (μὲ συγκινημένην
 φωνήν) θὰ σὲ παραδώσω εἰς τὰς φλόγας... Κακόμοιρο
 κορίτσι. Ποῦ νὰ τὸ ἐφαντάζεσο ποτὲ ὅτι, χωρὶς νὰ ἔχῃς
 ζῆση σὰν τὴν Ἀυριλιανὴν Παρθένον. θὰ ἐτελείωνες τὸν
 βίον σου ὡς ἐκεῖνη! (Ἀκούεται κρότος ἀμάξης). Αἶ; ἄ-
 μαξα; Καὶ σταματᾷ. Ἐὰν ἦτο... (Τρέχει εἰς τὸ παρά-
 θυρον). Μία ἄκρη φορέματος... καὶ μία ἀκρίτσα ποδα-
 ριοῦ... μόνον αὐτὰ εἶδα... αὐτὴ εἶνε!.. (Πρὸς τὴν φω-

τογραφίαν) Ἀκούεις; Εἶνε ἡ Λίτσα!.. Χαῖρε! (Προσεγ-
 ρίζει τὴν φωτογραφίαν πρὸς τὴν φλόγα τοῦ κηρίου βλέ-
 πων κατὰ τὴν θύραν. Καίονται τὰ δακτύλά του καὶ ἀφί-
 νει τὴν φωτογραφίαν νὰ πέσῃ. Ἐτοιμάζεται νὰ τὴν ση-
 κώσῃ, ὅταν ἡ θύρα ἀνοίγῃ μία γυνὴ πεπλοφόρος ἔ-
 σταται ἐπὶ τῆς φλιᾶς. — Ὁ Καῖσαρ ζαλισμένος τρέχει
 πρὸς αὐτήν, τὴν ἀγκαλιάζει, τὴν φέρει εἰς τὸ μέσον τοῦ
 δωματίου, ἀνυψώνει τὸν πέπλον τῆς διὰ νὰ τὴν ἀσπασθῇ
 καὶ ρηγγύει κραυγὴν ἐκπλήξεως).

ΣΚΗΝΗ Ε΄

ΚΑΙΣΑΡ καὶ ΕΥΔΟΞΙΑ

Κ. (Κατάπληκτος). — Ἡ Εὐ... δὲ...
 Ε. (Εὐδύμως). — ξία!
 Κ. — Ἡ Εὐδοξία!
 Ε. — Αὐτὴ ἡ ἴδια... αὐτοπροσώπως... Δὲν τὸ περιέμε-
 νες βέβαια αὐτό. ἀγάπη μου αἶ;
 Κ. — Ἄ, εἶσο γι' αὐτό, ὄχι. Δὲν σέ... (κατ' ἰδίαν)
 Διάβολε! Καὶ βέβαια δὲν τὸ περιέμενα. (Ἀκουμβᾷ εἰς
 τὸ τραπεζάκι ὡς ζαλισόμενος).
 Ε. — Ἄχ, Θεέ μου! τί παθαίνεις λοιπόν;
 Κ. — Δὲν... δὲν ξέρω τί ἔχω.
 Ε. — Ἰσως ἡ ἐκπληξις... ἡ χαρά.
 Κ. — Βέβαια, βέβαια. (Κατ' ἰδίαν). Ἡ χαρά. (Βλέ-
 πει πρὸς τὴν θύραν). Ἄ!..
 Ε. — Τί τρέχει;
 Κ. — Ἐνόμιζα... Μὲ φάνηκε... Σὺ... Σεῖς δὲν ἠ-
 κούσατε τίποτε;
 Ε. — Σεῖς;... Μοῦ μιλεῖς εἰς πλυθητικόν; (Γελᾷ)
 Χά, χά, χά! Μά, ξέρεις πῶς δὲν εἶσαι καθόλου εὐγε-
 νῆς; Ἡ τύχη εἶνε περισσότερο εὐγενῆς ἀπὸ σένα...
 Μὰς ἀνταμιώνει ἔτσι στὰ ξαφνικά, στὴ μέση τοῦ δρόμου.
 Διότι ἐλογάριασα νὰ ἔλθῶ νὰ σὲ συναντήσω στὸ Παρί-
 σι, γιὰ νὰ σοῦ πῶ ὅτι ὀριστικῶς μοῦ εἶνε ἀδύνατον
 πλέον νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα.
 Κ. — Ἄ! δὲν... ἠμποροῦσε... νὰ ζήσης...
 Ε. (Τὸν λαμβάνει ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ τὸν καθίζει πλη-
 σίον τῆς ἐπὶ τοῦ καναπέ. Μὲ θέρημ). — Ὅχι δὲν ἠμπο-
 ροῦσα, δὲν μποροῦσα πλέον τ' ἀκούς;.. Κάμποσον και-
 ρὸν τὸ ἐπίστευσα! ἐπίστευσα ὅτι ὅλα ἐτελείωσαν. Δὲν ἦτο
 κουταμάρα; Ὑστερα ἀπὸ τέτοια ἀγάπη τοῦ εἴχαμε μεταξὺ
 μας! (Δίαν ὑψηλοφώνως, μετὰ πάθους). Δὲν ἀγαπιούμα-
 σταν πολὺ, αἶ;
 Κ. (Κατατρομιγμένος). ὦ, σιώπα!
 Ε. (Μὲ πολὺ ἀισθημῶν). — Καὶ ἀγαπιούμασταν μὲ τὴν
 πρώτην ὁρμὴν τοῦ ἔρωτος. Ὅσο γιὰ μένα, σ' ὀρκίζο-
 μαι στὸ κεφάλι τῆς μαμᾶς μου.

Κ. — Καὶ στὸ κεφάλι τοῦ μπαμπᾶ σου, βέβαια.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀνθοδέσμες καὶ στεφάνους
 γιὰ κηδεῖας καὶ γιὰ γάμους
 μέρα, νύχτα, πρωί, βράδυ
 βρίσκεις στοῦ Εὐριβιάδου
 τοῦ γνωστοῦ Κωνσταντινίδου
 καὶ ἀνθέων πλεῖστα εἶδον
 Φτάνια χάρις κι' εὐωδία
 ὅποιοι θέλει βρῆ παιδιὰ
 ἢ στοῦ Ἁγίου Θεοφάνους
 ἢ στοῦ Ἁγίου Πλάγι

ΗΧΩ ΤΟΥ "ΒΕΛΟΥΣ,"

Ο Άλέκος εμβαίνει εις τὸ δωμάτιον φίλου του, τὸν ὁποῖον εὐρίσκει ἐξηπλωμένον στὸ κρεββάτι.

- Κοιμᾶσαι; τοῦ εἶπε.
- Γιατί;
- Θέλω νὰ μοῦ δανείσῃς μία λίρα.
- Οὐφ! καϋμένη, δὲν βλέπεις ὅτι κοιμοῦμαι;

Εἰς τὴν ἀγορὰν:

Ἡ κυρία. — Δὲν μοῦ φαίνεται δὲ καὶ τόσο μεγάλη αὐτὴ ἡ χήνα, ὥστε νὰ τὴν ζητᾷς τόσο ἀκριβά.
 Ὁ πωλητής. — Κυρία μου εἶνε τόσο μεγάλη, ὥστε μπορεῖς νὰ πῆς πῶς εἶστε συνομήλικες.

Ἡ ἀργία τῆς γκρύνιας:

Ἡ σύζυγος ἐνὸς βουλευτοῦ κάνει κάθ' ἡμέραν φοβερὸς σκηρὲς στὸ σπιτι.

Καὶ ὁ βουλευτὴς μὲ τόνον συγκινητικόν:

— Πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ ψηφίσωμεν νόμον περὶ ἐβδομαδιαίας ἀργίας.

Ἐκ τοῦ φυσικοῦ:

— Ἄ! ἔτσι λοιπόν, κύριε ἔχεις τόσες ἄλλες φιλήσῃ προινάπὸ μένα...
 — Μά, κυρία μου, εἶνε γραμμένο: «Τὰ πάντα δοκιμάζετε, τὰ καλὰ κατέχετε».

Εἰς τὸ θέατρον τῆς Ἑδέμ, μετὰ τὴν παράστασιν:

- Συγκινητικώτατον ἔργον... Ἐκλαιψες;
- Τὰ δέκα γροσάκια μου.

Ἐπιτυχία καὶ ἐπιτυχία:

Ὁ σύζυγος. — Ἡ ἐφημερίς λέγει ὅτι ἡ χθεσινὴ ἐσπερὶς ἐστέφθη ἀπὸ μεγάλην ἐπιτυχίαν.
 Ἡ σύζυγος. — Μήπως ἐννοεῖ τὴν ἰδικὴν μου ἐπιτυχίαν;

Εἰς τὸ πνευματικὸν δικαστήριον.

— Ἡ γυναῖκά σου ζητεῖ διαζύγιον, διότι τὴν τρίτην

ἡμέραν τοῦ γάμου σας τὴν ἐξυλοκόπησες.
 — Τί κρίμα! θὰ χάσωμε τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

Εἰς τὸ κούρετον:

— Θὰ σὰς κόψω καὶ τὰ μαλλιά καὶ τὰ γένεια;
 — Ὅχι μόνον τὰ μαλλιά! ὅσο γιὰ τὰ γένεια, μοῦ τὰ διορθῶναι ἡ γυναῖκά μου.

Ἐρωτικὴ ἐξομολόγησις.

— Ἄν ἤξευρες τί φλόγα ἀνάβει στὴν καρδιά μου γιὰ σένα, δὲν θὰ μ' ἀπέφευγες.
 — Ἴσα-Ἴσα, σ' ἀποφεύγω, γιατί δὲν ὑποφέρω τὴν μυρωδιὰ τοῦ καπνοῦ.

Μεταξὺ φίλων:

— Γιατί εἶσαι τόσο συγκινημένος;
 — Ἐγέννησεν ἡ γυναῖκά μου σήμερα τὸ πρωί.
 — Καὶ ποῖον ὑποπτεύεσαι;

Πρόποσις ἐν συμποσίῳ:

— Κύριοι πίνω εἰς ὑγείαν τοῦ ωραίου φύλου τῶν δύο ἡμισφαιρίων.
 — Καὶ ἐγὼ πίνω εἰς ὑγείαν τῶν δύο ἡμισφαιρίων τοῦ ωραίου φύλου.

Εἰς τὰς φυλακάς:

Ὁ δεσμοφύλαξ ἐρωτᾷ ἓνα κατάδικον ὁ ὁποῖος πρόκειται μετ' ὀλίγον νὰ κρεμασθῇ.
 — Μήπως θέλεις νὰ πιῆς ἓνα καφέ πρὶν ν' ἀνέβῃς στὴν κρεμάλα;
 — Ὅχι! φοβοῦμαι μήπως μὲ φαρμακώσετε.

Εἰς τὸ χαρτοπαίγιον:

Ὁ Ν. δίδει εἰς τὸν Α. μίαν λίραν νὰ παίξῃ συντροφικά. Μετ' ἐπιστρέψας τὸν ἐρωτᾷ:
 — Αἶ, πῶς πάει! ἐγέννησε;
 Καὶ ὁ Α. δεικνύων δύο μετζήτια ποῦ τοῦ ἀπέμειναν.
 — Δύο παιδιὰ! ἀλλὰ ἡ μάνα ἀπέθανε στὴ γέννα.

Σύμφωνος

Κύριος πρὸς τὴν νεοελθοῦσαν ὑπηρέτριαν.
 — Ἡ ὑπηρεσία σὲ μᾶς, ἀγάπη μου, εἶνε εὐκολος. Ὅταν δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη μετὰ τὴν γυναῖκά μου, νὰ ἔρχεσαι σὲ μένα, καὶ ὅταν δὲν εἶμαι ἐγὼ εὐχαριστημένος μετὰ τὴν γυναῖκά μου, ἔρχομαι σὲ σένα.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΓΓΛΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ L^{td}

Τυήμα Μυρωδικών

Σάπωνες, κωλώνια, μοσχοσάπωνες, πούδρες, κοσμετικά, μυστακοδέται, βαφαί τριχών, πούπουλα πούδρας, πτερά διά ξεσκόνισμα, καλαθάκια, Vaporisateurs, και όλα τὰ εἶδη καλωπισμοῦ.

Τυήμα Δαντελλῶν

Γάντια, κρέπια ἀγγλικά, βελουδάκια, ταινία πένθιμοι, δαντέλλες, τοῦλι, κοπανάνια, κορδέλλες, σοτάσια, σενίλ, γαρνιτούρες, μετάξι, ἐταμίνη, κορσέδες, μαλάκια, βαμβάκι, κουβαρίστρες, κεντήματα, καπελάκια, Βαπτιστικά, στέφανα, μπουκέτα, βέλα, μποῶ, σιριτάκια, ὑπόκάμισα, κολάρια, γραβάται, μπαστούνια, ὀμπρέλλες, φρίλια, καλτσοῦται. λάστιχα κ.τ.λ.

Τυήμα Μανδυλιῶν

Μανδύλια λινά, βαμβακερά, χρωματιστά, ε.ς διαφόρους ποιότητας και μεγέθη, τραπεζομάνδουλα λινά και πετσέτες, προσώπια, χασέδες, κάβοι, Ἀμερικὰ νικο, γιασμᾶδες, κουβέρτες πικέ, βαμβακερές ἄστρες και χρωματιστές, σιάλια κεφαλῆς κεντημένα και ἄνευ κεντήματος, κρέπια κ.λ.

Τυήμα Φλανελλῶν

Φλανέλλαι ἀγγλικαί, μάλλιναί, βαμβακεραί και φίλ δε κός, ἐσώβρακα μάλλινα, βαμβακερά και λευκά, φλανέλλαι και ἐσώβρακα τῆς ὀκῆς, σῆρπαι μεταξωταί, σῆλια διάφορα εἶδη, κουβέρται μάλλιναί και βαμβακεραί, ἀξιάβροχα ἀγγλικά, κάσ-κορσέ κ.λ.

Τυήμα Καλτσῶν

Κάλτσαι ἀνδρῶν, γυναικῶν, παιδιῶν εἰς μεγάλην συλλογὴν τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίων Ἀγγλίας Γαλλίας και Γερμανίας, ζῶναι μεταξωταί και ἐλαστικένια.

Τυήμα Ὁρολογίων

Ὁρολόγια ἐγκόπια διάφορα τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίων τῆς Ἑλβετίας, ἀργυρᾶ, νίκελ, μαῦρα κ.λ.. Ζητήσατε ἀπὸ τὴν Ἀγγλο-Ἑλληνικὴν τὸ στερεώτερον και τὸ καλλίτερον διὰ τὴν ἀκρίβειαν Ὁρολόγιον μετὰ τὸ σῆμα Ψ—ΜΕΓΑ, Ὁρολόγια γυναικεῖα, Ὁρολόγια τοῦ τοίχου και ἐγερτήρια. Ζητήσατε τοῦ ἐργοστασίου Jungans Ραπτομηχαναὶ τῶν καλλιτέρων ἐργαστασίων Σουηδίας, μαχαιροπήρουνα, κουταλάκια τοῦ καφέ, ἅπαντα ἐκ λευκοῦ μετάλλου ἐπαργυρωμένα.

Τυήμα Μουσικῶν Ὁργάνων

Γραμμόφωνα, δίσκοι γραμμοφῶνων, κιθάραι, μανδολίνα, φλάουτα, ὀκάρια, βιολία, ἀρμόνικες, φουσαρμόνικες, τσίτερ, χορδαί, τόξα βιολίων, βελόναι γραμμοφῶνων, πένες μανδολίνων κ.λ.π.

Τυήμα Ψιλικῶν Α'.

Κοπταῖδες, τοκάδες, κουμπιά διάφορα, σοῦστες φορεμάτων, κουμπιά ἐξ ὑφάσματος, δακτυλίδαι, σκουλαρίκια, δακτυλίδια, καρφίτσαι, σταυροί, παραμάναι, καρφίτσαι διὰ γραβάτας, φουρκέται, χάνδρα, καθρεπτάνια, Ὁρολόγια ψεύτικα, κτενάκια, βραχιόλια, σφυρίκτρι, χρυσογάϊτανο, μαχαιράκια, κολοκοτρώνιδες, λάστιχα ὑποδηματοποιῶν, σπάγγοι, κλωσταί, σιρίτια ὑποδημάτων, καπούλια, γάντζοι, καρφάνια κουμβίων, κουμποτήρια, βερνίκια, τιράντες ὑποδημάτων, μηχαναὶ διὰ κουμβία ὑποδημάτων, λούστρα, φυτίλια λάμπας, καπούλια χάρτινα, καπούλια τουφεκίων Ἀγγλικῆς ποιότητος, φυτηλάκια κανδήλας, σπυρτοθήκαι, ρογοβύζια, παιξόχαρτα, κιμωλῖαι, κατάστιχα και τετράδια, φάκελλοι, χαρτοφυλάκια, πλάκες, μελάναι, θερμόμετρα, σβυστήρια, στυπόχαρτα, γυαλόχαρτα, λουλάκι πλύσεως, σκαλοστάρια ἀσπρορούχων, βιβλία ἀντιγραφῆς, διαβήται, καλαμάρια, χαρτιά γραψίματος, μολυβδοκόνδυλα, κόνδυλοφόροι, τόπια λαστιχένια, ἄλοιφή διὰ καθάρισμα μετάλλων κ. λ.

Τυήμα Ψιλικῶν Β'.

Ρεβόλβερ, τυφέκια κυνηγετικά, φυσέκια διὰ περιστροφή, κυνηγετικά εἶδη, πορτομονέ, χαρτοφυλάκια, τσιγαροθήκαι, τσιάνται, βαλίτσαι ταξειδίων, καπνοθήκαι, κουμβία ὑποκαμίσων, μαχαιράκια Ἀγγλικά γνήσια, ξυράφια ἀγγλικά ἠγγυημένα, κτενάκια ὅλα τὰ εἶδη, φοῦρτσες, μηχαναὶ μαλλίων, ψαλλίδια διάφορα εἶδη, ἰδίως ραπτῶν ἠγγυημένα Ἀγγλικῆς προελεύσεως, σφαίραι σφαιριστηρίου, καδέναι, ἀκόναι, τιράνται.

Τυήμα Σιδηρικῶν

Κλειδαριές, σπανολέτες παραθύρων, μεντεσέδες, καρφοβελόνες, καρφιά και ὅλα τὰ εἶδη τὰ χρειώδη εἰς τοὺς ὑποδηματοποιούς, σίδηρα σιδηρώματος, ὅλα τὰ εἶδη τῶν μαυραγκῶν, μηχαναὶ κρέατος, χερσούλια θυρῶν και ἐπίπλων, θυμιατήρια, κρεμαστήρια, τηγάνια, μπασήνες, κοβάδες, ἄλυσῆδες, πτυάρια, σιδηρόχειρα, τσιγγελάκια κώδωνες, μανδαλάκια, χαλκάδες, μέτρα, νεροζύγια.

Τυήμα Κατσαρολικῶν

Κατσαρόλες, πιάτα, μαστραπάδες, σαπωνοθήκαι, τσαϊρά, πιάτεντσες, καφέβρικα, σεφέρ-τάσια, κουτάλες διάφορες, χωνιά, δίσκοι διαφόρων εἰδῶν, μπασήνες, καμινέτα, σπιρτολόγοι, λαβομάνια, τσίγγος εἰς Stock. κ.λ.